

Nova terminal de l'aeroport Marràqueix -Menara,d' Abdou Lahlou, (en construcció 2016) © Juan Francisco Arribas

Des que vaig arribar al Marroc, l'any 2009, he conegut un país en plena evolució, a un ritme no sempre constant, però amb una voluntat ferma de situar-se com punta de llança a l'Àfrica, i per què no dir-ho, recuperar part del protagonisme que va tenir a inicis del segle XX, en gran mesura aprofitant la seva posició geogràfica estratègica.

Com era d'esperar, aquesta evolució també ha estat visible al nostre ofici. Els arquitectes i despatxos internacionals han començat a deixar la seva empremta arreu del país. La Marina de Rabat de Norman Foster; el gran teatre de Zaha Hadid, també a la capital; la Torre de 260 apartaments d'Herreros Arquitectos a l'antic aeroport d'Anfà-Casablanca, els centres comercials de L35 a Marràqueix... Hi ha molts exemples que podem trobar visitant qualsevol pàgina web especialitzada, com per exemple www.amush.org ^[1]

Però l'arquitectura de signatures fàcilment identificables a Catalunya no és l'única destacable. Els arquitectes marroquins estan signant projectes molt interessants, com el

recentment inaugurat Museu Yves Saint Laurent a Marràqueix, de l'estudi KO. I per l'evolució durant els darrers anys, hi ha altres noms a seguir, com l'estudi Kilo Architectures (Oulalou+Choi), amb despatxos a Casablanca, Los Angeles i París, l'agrupació Groupe3Architectes a Rabat, Imad Ramouni a Marràqueix o el jove Younes Diouri a Tànger.

Aquesta evolució ha arribat també a altres escales, com l'urbanisme i la transformació de les ciutats. Tànger, considerada als inicis del segle XX com la ciutat més cosmopolita del Mediterrani, refugi d'artistes i bohemis, ha sofert un canvi complert els darrers anys. El projecte de reforma del seu passeig marítim ha millorat enormement la seva façana al mar. Les noves avingudes i túnels han descongestionat el trànsit i es preparen pel Tànger del futur. Sobre aquestes noves avingudes podem trobar ja les grans cadenes hoteleres internacionals en edificis que canvien l'skyline de la ciutat a gran velocitat. Una metamorfosi que ve lligada a les noves zones franques, on les grans multinacionals han començat a deslocalitzar la seva producció, ajudant al creixement constant els darrers anys del port de Tànger.

I per aproximar Tànger a la capital econòmica, Casablanca, els primers quilòmetres d'alta velocitat de tot el continent africà uniran les dues ciutats des d'aquest mateix any 2018. Això permetrà connectar el nord amb l'aeroport de Casablanca, el segon aeroport més important de l'Àfrica, amb connexions diàries amb Amèrica, Àsia, Europa i tota la resta del continent. Un cop més enfortint aquest rol del Marroc com a país necessari per a l'entrada de les empreses a les oportunitats que ofereix tot el continent.

Un darrer exemple que val la pena destacar és la voluntat del govern perquè al Marroc arrel·li la consciència de la sostenibilitat. Marràqueix va prendre el relleu de París, i l'any 2016 va ser la seu de la cimera mundial pel canvi climàtic, la COP22. L'oportunitat va ser aprofitada per renovar l'aeroport de la capital turística, i per millorar les principals avingudes de la ciutat.

El proper pas, per què no, serà la vertebració de tots aquests canvis aprofitant la celebració d'un esdeveniment de primer ordre, que situarà definitivament al país en primer pla mundial, i per això estan lluitant per l'organització del mundial de futbol 2026.

Juan Francisco Arribas Espinosa, Arquitecte. Corresponsal del COAC a Casablanca, Marroc.
Febrer 2018

[2]

Tornar

[3]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : <https://www.arquitectes.cat/ca/mon/el-marroc-desconegut>

Links:

[1] <http://www.amush.org/>

[2] <https://www.arquitectes.cat/ca/printpdf/printpdf/14818>

[3] <https://www.arquitectes.cat/ca/javascript%3Ahistory.back%281%29>